

CHANSON EUS AN AMITIE 375

DA GOMPARAGI

EUS AR PÈVAR SÉZON.

Antretien hac amitie,
 Fidelite ha promesse,
 Gén, ha glac'har, ha nec'hamant,
 Displijadur ha calz tourmant;
 Hanval ous ar pèvar sèzon
 A ra ar sujet eus va chanson.

Var un ton convenabl.

An ini a zo bet ganet en un astr a blaneden,
 Lies e yrassa plijadur eo a ra dezàn enqen;
 Dishanval eus ar guennily, a gav bepret ar sèzon
 Pini zo muia desirapl herves e gomplexion.

Evit aprou ar rësoniou pere a meus avancet,
 Ne meus ezom da houl eus den, pa meus va-
 unan sujet,

O veza bet digant Doue ur galonic qen tener,
 Ha goude ur speret bian da veza dei gourner.

Me meus choaset evit mestrez ar vrava eus
 ar merc'het,
 Iac e deus calz a dalanchou, zo dezirapl em
 speret;

Mes ne allan ray da entent nemet dre huñadou
 Peguen trist eo hon amitie rentet gant ar goel
 dêodou.

Debonjour ha joa , plac'h yaouanc , pa meu
 gallet ho quelet ;

Bea zo pell amzer aboe m'am boa desirer
 Adressi dêc'h un den yaouanc da veza ho ser-
 vicher ,

Mar qevit e zon apropos da veza ho messager.

Dre ho prudanç leun a furnes e roit din har-
 diegues ,

Hac ouspen , cavet consianç , hep ma meus a-
 naoudeuez ,

D'anavezout ar personach a beini e comzet ,
 Ze a ra din goul hoc'h avis d'ober evel zo dleet.

Plac'h yaouane , en laret a ran penos en deus
 bolonte

Beza dêc'h eur guir servicher , gant peb sort
 fidelite ;

Mes e fortun hac e bresanç zo hanval eus va ini ,
 Me ho ped da decida din ha ze ve d'ho fantasi.

Excus a houllan , den yaouanc ; biscoas ne
 meus meritet

E vese un den eveldoc'h en dese va desirer ;
 Mes mac'h optenfen ur faveur qen desirabl em
 speret ,

Me gred e ven an eurussa deus a does an ol
 merc'het.

Permetit ho torn em ini , me e zeo ar per-
 sonach

Eus a bini e meus comzet , hac a rent dêc'h an homach ;

Mar prometit din amitie , em bo ennoc'h confianç ,

Ha mar bec'h fidel em andret , oc'h sur deus a récompanç .

Ho comzou , emei , den yaouanc , a ra din dont da gredi

Penos ê me eo an objet zo hervez ho fantasi ;

Mes etoez ar mel a zo douç e heller laqat poeson ,

Lies a vech e ve traitour nep a lar beza mignon .

Ret eo anaveout un Doue q'entoc'h eguet e garet ,

Ha me a lar va santimant vit ma vo anavezet ;

Ar garantez a meus ouzoc'h a ziverra ya bue ,

Ma ne roit goell assuranç din demeusho fidelite .

Goneet oc'h eus va speret dre ma creden d'ho comzou ,

Ha me deu d'en em livra dêc'h a galon hac a henou

Ea ho polonte da zispos gant peb enor ha respect

Betec ar fin eus hon bue , mar bec'h fidel em andret .

O ! douster benign eus an ên ebars en nevez amzer ,

A ro ar vuez d'ar yeaud , liberi ur prisonnier ;

Etablissa hon amitie hirio var un ton music ,

A ra demp-ni al lapousset dre un triumph angelic .

Neuse rejont o disparti , pepini a ya d'ar guêr ,
Goude m'o devoa decidet peagoulz caet amzer

D'en ur gaet ebars er plac pini o devoa choaset
O daou assambles da barlant da recrei o speret.

Lies a vech qent an termen me bourneno va
speret

Da gonsideri e furnes qercoulz evel e guenet;
Sclêrigennet dre artisiç allumet gant Cupidon,
A sorti dre e daoulagad hac a dêo en he c'halon.

Me fel din nijal ebete , an termen zo pres-
erivet,

Ha disqen evel ur pichon ebars en e c'habinet,
Evit presanti ar salut gant pep enor ha respet:
Bonjour, va douç, va c'harante , gouir rouanes
va speret.

Ha dêc'h , emei , va servicher , p'o quelan e
zòn ceder ,

Dre ma meus ar blijadures da gredi eveot fidel
Da accomplissa eveldon assambles ar bromesse
Pini am eus commancet dêc'h gant pep sort
fidelite.

Venus , Cupidon , a bedan , roue an amou-
roustet ,

Da rei din talanchou exact da bresant iur boquet
Ranfermet en un alianç , formalite a eured ,
Hac ur c'hontrat dre ur sermant var an ine
contractet.

Me receo gant joa ho presant , ha repeti ar
c'homzou

Oc'h eus grêt din , dre ho sermant , e presanç
ar gouir Autrou ;

Neus fors petra ellin clêvet dre ali pe goeldeodet,

Ma ne allàn qet o caet , biqen ne ven eureujet.

Cetu ni contractet ar vœu pini voa qen desiret
Aben ma voa poent din quitât digant ya muia
caret ;

Pa n'allàn , evel Josue , arrêti er firmamant
An eol evit asten an de caet amzer da barlant.

Va c'halon sêsisset a joa evel ar verdaidy ,
Gant moes ar Siren o cana hep gallout consideri
Ez intexoset d'ar balen , d'argurun had'an avel ,
Evel hon amitie barset d'ar goel deodou infernel .

Artes , ar guenta planeden , a deu d'am di-
cesissa ,

Evel un distruch er c'hampagn pa ra d'an deillou
coea ;

Dre dimbaillou a vedisanç deus ar goel deod
milliguet ,

O deus captivet va mestres deus a doues hon
joaustet .

Qenta ma velis va mestres ebars en dristi-
diguez ,

E voa e unanic er plac'm'en'em gavemp alies ;
En ur bresanti ar saludigoulen qêlou he yec'het ,
Credi ra din oc'h eus chagrin , er fèçon ma zoc'h
chanchet .

Ne deus qet gallet va respont , chouchet eo
var benn va glin ,

Entre meo padet va c'halon da sonjal en he
chagrin ,

Explikit din ho chenamant , neus fors péguen
bras e ve ,

Contant on da zont d'ho sicour , ha pa goustse
va bue.

En ur bresantī ar voalen pini devoa recevet
Provisoirement en contrat da assuri an heured ,
E deus laret en ur voela : goutaoun e zoc'h fidel ,
A ra din chagrin gant an aoun na rancfen ho
tilezel .

Ha possabl e ve , va mestres , e teufac'h d'am
dilezel !

Ha da rei din ur maro criz vit va amitie fidel !
Mes pa meus livret va c'halon da zispos d'ho
polonte ,
M'o ped bremàn d'e delivra dre ar maro pe ar
vue .

Ma mijemp qement a bouar evel a fidelite ,
Ne vijemp james separer an eil digant eguale ;
Mes va ligne gant ar goël deod so armet d'hon
separi ,
Eus Doue eo dimp goul ar c'hraq hon daou d'en
em gonsoli .

Ne allan pelloc'h esperi er bed-màn contan-
tamant ,
Nobstant ma ven em plijadur , m'o coelsen hep
jenamant ;

Mes pa n'allan gant hon daelou retraci deus ar
galon ,

Ar poltret eus hon amitie ingratetgant Cupidon .

Rac se ta , va douç Yvona , poent eo bremàn
qimiadi ,
Pa nel qen on fidelite dont a ben d'on honsoli ,

Me souet dêc'h contatamant ha pep boneur er
bed màñ,

Hac un eternite eurus gant Doue da jouissàñ.

Me houl dêc'h graçou deus an ên vel oc'h eus
din souetet,

Eus Jesus , salver ar bed oll , vit ma vezot con-
solet ;

Vel ur martir en esperanç d'ur recompanç e-
ternel ,

Pa goust qen qer demp an hano eus a zaou
vignon fidel.

En ur houl pardon ous Doue hac an eil vel
eguile ,

Parenqomp dre obeissanç dislaret ar bromesse;
Quitad hon daou en ur voëta dre hor moeziou
truezus ,

An nep zo qiriec d'or maleur a rento cont da
Jesus.

Chanchamant a don. (Ar Gouän.)

Lavar din bremàn, gœel deod, pera neus grêt
dide

Dont da separi daou den luiet en amitie;

A pa voamp en em choaset ha choaset gant Doue,
E c'halfoas on permeti da hèuill on bolonte.

Ar goel Deod.

Me o quelie qen caret ebars e peb contre ,
An eclat eus hoc'h hano a laqe an oll gai ;
Ha pa n'allen dre alli ober dêc'h e lezel ,
Emeus hadet fesani evit ma refot-u voel.

Oh ! treitour abominabl , dies da bardoni,
 Te a peus va dieriet var zin dont d'am meuli ;
 Divoal eus ar guir justiç , pa lar Doue da Bêr :
 Gant an arm ma tistrujet me bunisso sever.

Ar hoes eus ar sèson coulz ha da jalousi ,
 A etouf hon amitie , frilla hon industai ;
 Diou galonic quer joaus humen ha trionphant ,
 Ac'h eus bremàn captivet gant da voel deod
 mechant.

Bemnos vel ma ven cousqet goude reflexion ,
 E seblant din da velet , rouanes va c'halon ;
 Mes e daoulagad brillant chenchet el liou d'an
 nos ,

Am difun da hirvoudi privet eus va repos.

Cetu ni dissèsisset eus ar brassa loisir ,
 A bossede ur galon da gombli e desir ;
 Hanval eus ar papillon a darnich er c'holo ,
 Dre flam ardant on charmo o rancontr ar maro .

Nep en deus grêt ar son-màn a zo c'hoas den
 yaouanc ,
 Mes e calz a fêconiou en deus bet chencharmant ;
 Quittêt en deus Lanvellec o heuill e blijadur ,
 Emâ bremàn residant er baros a Plufur .

F I N.